

rodzicielstwie (v) ograniczenie migracji i tworzenie warunków do reemigracji oraz (vi) budowanie warunków dla radykalnego zwiększenia obecności, szczególnie stałej obecności, obywateli innych krajów na regionalnym rynku pracy (przypomnijmy, że w 2017 r. na terenie woj. zamieszkiwało jedynie 8558 cudzoziemców).

- b. Nie bilansuje rodzimych zasobów oraz ewentualnych deficytów kompetencji w zakresie wdrażania nowoczesnych technologii i metod zarządzania w gospodarce, w tym informatyki, automatyki i robotyki, a także potencjału regionalnych instytucji edukacyjnych do dostarczania i uzupełniania tych kompetencji. W ocenie członków Zespołu w chwili obecnej zasoby te są dalece niewystarczające, deficyty znaczące, zaś posiadany potencjał systemu edukacji zawodowej niezdolny do zaspokojenia potrzeb w stopniu niezbędnym do realizacji Strategii.
 - c. Problemy komunikacyjne regionu postrzegane są w Strategii raczej w warstwie infrastruktury drogowej, kolejowej i lotniskowej. Natomiast same usługi transportu publicznego zostały niemal całkowicie pominięte, np. nie pojawia się w niej słowo „autobus”. A przecież problem niedostatku transportu publicznego poza największymi ośrodkami miejskimi to jeden z głównych problemów województwa zgłaszany przez jego mieszkańców. Jest istotny zwłaszcza w kontekście potrzeby maksymalnego wykorzystania kurczących się zasobów pracy, w tym wspomnianych wyżej zasobów pracy na wsi, ale także np. dostępu do innych usług w tym publicznych (administracja, edukacja, zdrowie, kultura) oraz subiektywnie odczuwanej jakości życia.
4. Strategia trafnie identyfikuje wymienione w niej szanse realizacji nakreślonej wizji rozwoju, przede wszystkim technologizację i wzrost innowacyjności gospodarki, w tym szczególnie w obszarze inteligentnych specjalizacji, oraz zwiększenie obecności podlaskich firm, ich produktów i usług na rynkach zewnętrznych, zwłaszcza zagranicznych. Jednak:
- a. W niedostatecznym - wydaje się – stopniu zauważa, iż największą, priorytetową szansą podlaskiej gospodarki jest rozwój i promowanie współpracy z krajami Unii Europejskiej. Zauważyć przy tym należy, że podlaskie firmy obecne na tych wymagających rynkach nie mają specjalnych problemów z rozszerzaniem swojej obecności poza granice UE, oczywiście z zastrzeżeniem barier polityczno-administracyjnych.
 - b. Pomija systematycznie malejące znaczenie rolnictwa i przetwórstwa rolno spożywczego w stosunku do pozostałej części sektora przemysłowego; Zjawisko to szczególnie widoczne jest w eksporcie, gdzie już obecnie udział tych „tradycyjnych” sektorów tylko nieznacznie przekracza 1/3.
 - c. Całkowicie pomija sektor usługowy, który jest dominującym sektorem podlaskiej ekonomii (niemal 2/3 WDB jest wytwarzana w tym sektorze!). Należy przy tym zauważyć, iż kluczowe dla realizacji celów strategii sektory, w tym ICT, edukacja, sektor usług profesjonalnych, służba zdrowia – są to sektory usługowe!
5. Strategia w niedostatecznym stopniu uwzględnia niektóre istotne, zewnętrzne czynniki, które będą/mogą stać na drodze realizacji celów strategii, a wśród nich przede wszystkim:
- a. Rosnącej konkurencji ze strony gospodarek wschodnioazjatyckich, szczególnie Nowych Państw Przemysłowych (Chiny, Indie) dostarczających tanie i rosnącej jakości wyroby. O randze zagrożenia świadczy fakt, iż w chwili obecnej polski import z Chin około dwudziestokrotnie przewyższa eksport, zaś jego (zagrożenia) skalę